

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/185/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612210753
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7612210753.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobcu F. X., X..H..E., so sídlom v W., P. XX, IČO: XXXXXXXX, zast. Advokátskou kanceláriou U.. F. O., X..H..E., so sídlom v Bratislave, O. XX, proti žalovanému F. T., nar. X.XX.XXXX, naposledy bytom Š. XXX, zast. opatrovníkom pre konanie U.. Q. D., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Rožňava, o zaplatenie 1 115,75 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5C/222/2012-57 z 28.januára 2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a o trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaný uzavrel s bankou - spoločnosťou VOLKSBANK Slovensko, a.s. (obchodné meno k uvedenému dňu ĽUDOVÁ BANKA Bratislava, a.s.), IČO: XX XXX XXX, so sídlom v W., Q. X, Jednostranné vyhlásenie o stanovení výšky kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva), na základe ktorého bol žalovanému schválený kontokorentný úver vo výške 995 €. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.3.2011 uzatvorenej so spoločnosťou VOLKSBANK Slovensko, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, sa žalobca stal nadobúdateľom pohľadávky voči žalovanému. Pohľadávka ku dňu postúpenia je vo výške 1 115,75 €. Príslušenstvo pohľadávky je ďalej tvorené úrokom z omeškania vo výške 9 % od 1.3.2011 do zaplatenia vypočítaný podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom k prvému dňu omeškania. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca spoločnosť VOLKSBANK Slovensko, a.s. žalovanému, v ktorom vyčíslil výšku pohľadávky žalobcu a vyzval žalovaného na jej zaplatenie na účet žalobcu. Do dňa podania návrhu dlh splnený nebol.

Súd dôvodil, že vo veci bol vydaný platobný rozkaz 5Ro 207/2012-23 zo dňa 26.7.2012, ktorý nebolo možné žalovanému doručiť, pretože tento na adrese svojho trvalého bydliska sa nezdržiava. V mieste jeho trvalého bydliska žije len jeho sestra, ktorá nemá vedomosti o tom, kde sa jej brat zdržiava. Pretože nebolo možné platobný rozkaz žalovanému doručiť, súd ho svojím uznesením 5C 222/2012-37 zo dňa 3.1.2013 zrušil a žalovanému pre toto konanie podľa § 29 odsek 2 O.s.p. ustanovil opatrovníka v osobe pracovníka Okresného súdu Rožňava U.. Q. D..

Na deň 14.1.2013 bol vytýčený termín pojednávania, ktorého sa nezúčastnil ani žalobca, ani opatrovník žalovaného, súd konal podľa ust. § 101 odsek 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov. V rámci návrhu žalobca nepredložil dôkazy, z ktorých by bolo zrejmé, aký zmluvný vzťah medzi žalobcom, resp. právnym predchodcom žalobcu existoval, pretože k žalobnému návrhu je pripojené len Jednostranné vyhlásenia banky, ktoré nie je podpísané žalovaným účastníkom, a teda jedná sa len o jednostranný právny úkon a v spise sa ďalej nachádza rozhodnutie o kontokorentnom úvere. K ospravedlneniu žalobcu z neúčasti na pojednávaní neboli predložené ďalšie dôkazy, preto súd pojednávanie odročil na 28.1.2013 a v rámci odročenia žiadal od žalobcu predloženie dokladov, z ktorých by bolo zrejmé, že právny predchodca žalobcu so žalovaným boli v nejakom právnom vzťahu a súd žiadal taktiež aj o zaslanie všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu.

Keďže aj 28.1.2013 sa žalobca pojednávania nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil mailovým podaním, ktoré potvrdil doporučeným listom, a zároveň súdu oznámil, že nedisponuje žiadnym dokladom, z ktorého by bolo zrejmé, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným existoval nejaký zmluvný vzťah a taktiež nepredložil súdu ani všeobecné obchodné podmienky platné v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, preto súd, ak účastník nepredložil súdom požadované doklady, z ktorých by bolo možné zistiť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným existoval nejaký zmluvný vzťah a nepredložil ani všeobecné obchodné podmienky platné v čase uzatvorenia zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a z toho dôvodu žalobu v plnom rozsahu zamietol.

Súd o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 odsek 1 O.s.p. a účastníkom trovy nepriznal, pretože aj keď žalovaný v konaní mal úspech, žiadne trovy mu nevznikli.

Vo včas podanom odvolaní žiadal žalobca napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Namietal, že on spolu s návrhom na začatie konania predložil aj listiny označené ako jednostranné vyhlásenie banky o stanovení výšky kontokorentného úveru č. 3360119308 a Rozhodnutie úveru č. 3360119308. Z daných listín vyplýva, že odporca sám požiadal o schválenie výšky kontokorentného úveru. Pretože bola výška kontokorentného rámca majiteľovi účtu písomne oznámená a to listinou „Jednostranné vyhlásenie banky o stanovení výšky kontokorentného úveru, ktorú vystavil Sberbank Slovensko, a.s. (obchodné meno k uvedenému dňu VOLKSBANK Slovensko, a.s.), ako subjekt na to určený a oprávnený, ide o dôkaz o poskytnutí úveru. Tvrdenia súdu o nepreukázaní zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom odporuje aj výpoveď zo zmluvy zo dňa 27.1.2011. Túto listinu vystavila priamo Sberbank Slovensko, a.s. ako subjekt s bankovou licenciou a vyzýva na úhradu v danom čase aktuálne dlžnej sumy (č.l. 74 spisu). Preto so zreteľom na uvedené skutočnosti súd dospel k nesprávnemu záveru o nepreukázaní existencie zmluvného vzťahu a nárok žalobcu je opodstatnený, keďže žalovaný nárok bol dostatočne preukázaný predloženými listinnými dôkazmi a zamietavý výrok súdu je v rozpore s objektívnym stavom veci. Ako odvolacie dôvody použil žalobca § 205 ods.2 písm.a/ v spojení s § 221 ods.1 písm.h/ O.s.p., § 205 ods.2 písm.d/ a f/ O.s.p. Žiadal aj priznať náhradu trov odvolacieho konania, čo predstavuje súdny poplatok za odvolanie.

K odvolaniu na č.l. 75 pripojil odvolateľ aj plnú moc, ktorú konatelia spol. v kópii udelili dňa 10.8.2007 P. M. a táto túto mala podpísať (podpis je taktiež v kópii takmer nečitateľný). Toto odvolanie bolo doručené opatrovníkovi žalovaného, aby sa vyjadril, ten tak neučinil.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1 možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody napadnutého rozsudku sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Žalobkyňa v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa § 205 ods.2 písm. a) O.s.p. [že v konaní došlo k iným vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci], § 205 ods.2 písm. d) O.s.p. [súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam], a § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. [rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci].

Ani jeden zo žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Vadami podľa § 205 ods.1 písm. a) O. s. p. ide o vady v § 221 ods.1 O.s.p., ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady uvedené v § 221 ods.1 O. s. p. a tieto vady konania postihujú chybný postup súdu, nesprávne posudzovanie právomoci súdu v priebehu konania.

Žiadna skutočnosť uvedená v odvolaní neumožňuje záver, že by konanie bolo postihnuté niektorou z uvedených vád, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

Podľa § 221 ods.1 písm.h/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší len, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že je možné zrušiť rozsudok, ak nebol zistený skutkový stav, preto že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil.

Odvolací súd poznamenáva, že v odvolaní ako keby žalobca sa snažil vyvrátiť záver súdu o nepreukázaní existencie zmluvného vzťahu, lebo údajne žalovaný nárok bol dostatočne preukázaný listinnými dôkazmi.

Odvolací súd zistil zo žaloby, že žalobca v žalobe zo dňa 22.6.2012 navrhol vydať platobný rozkaz a ako dôkaz uviedol „Jednostranné vyhlásenie banky o stanovení výšky kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXXX“. Tento dôkaz bol pripojený k žalobe na č.l. 7 v kópii s podpisom nečitateľným riaditeľa pobočky N. M. v kópii za VOLSKBANK Slovensko, a.s.. Keďže na pojednávaniach sa žalobca neukázal po zrušení platobného rozkazu uznesením č.k. 5C/222/2012-37 z 3.1.2013 nie je možné pri vykázaní doručenia predvolania na pojednávanie zo strany žalobcu už potom namietat preukázanie dôkazu, ktorý nebol predložený v originále ani v odvolacom konaní a napokon aj pojednávanie z 14.1.2013 bolo odročené na 28.januára 2013 o 9.00 hod. a ani na toto zástupca žalobcu sa nedostavil, aj keď bol riadne poučený, že do pojednávania má predložiť dôkazy, teda aj rozhodnutie o kontokorentnom úvere a jednostranné vyhlásenie banky s poukazom na § 120 ods.4 O.s.p., lebo súd je povinný okrem vecí podľa ods.2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí konanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada, pričom skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a, potom treba považovať rozsudok súdu za správny a zákonný, lebo skutočne podľa obsahu spisu žalobca nepredložil súdu ani všeobecné obchodné podmienky platné v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, a nedoložil vôbec a teda nie je možné zistiť, či vôbec existoval nejaký zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Navyiac odvolací súd zistil z obsahu spisu, že plná moc zo dňa 10.8.2007 udelená konateľmi spoločnosti žalobcu P. M. - na č.l. 70 spisu je len v kópii a po podaní odvolania proti rozsudku súdu aj plná moc zo dňa 10.8.2007 je tiež len v kópii predložená.

Podľa ustálenej súdnej praxe, právny zástupca žalobcu nepreukázal plnomocenstvo v tomto konaní, pretože plnomocenstvo je len listinou osvedčujúcou uzatvorenie dohody o plnomocenstve a ak ten, kto vystupoval v občianskom súdnom konaní ako zástupca účastníka bez toho, aby sa preukázal plnomocenstvom, preto predloží dodatočne v lehote určenej súdom, až potom sa považuje tento nedostatok preukázania právneho zastúpenia za odstránený (napr. rozhodnutie NS ČR sp.zn. 2Cdon/1007/96). Je treba uviesť, že zastúpenie advokátom podľa § 25 O.s.p. je v civilnom procese ponechané na vôli účastníka a plnomocenstvo, ktoré udelí advokátovi nemôže obmedziť na jednotlivé

úkony, pretože by to odporovalo nielen zákonu, ale aj v podstate tohto zastupovania. Plnomocenstvo ako úkon podľa hmotného práva (§ 31 ods.1 OZ) síce nevyžaduje osobitnú formu, ale ak má mať voči súdu a tretím osobám právne účinky, nemôže ísť len o jednostranné vyhlásenie splnomocniteľa. Plnomocenstvom udeleným na konanie pred súdom môže byť teda každá listina vlastnoručne podpísaná účastníkom, ak je z nej vlastná vôľa tohto účastníka, aby ho v konaní zastupovala určitá osoba.

Odvolací súd na základe ustálenej súdnej praxe a obsahu spisu uzatvára, že na riadne preukázanie právneho zastúpenia žalobcu v tomto konaní bolo potrebné predložiť originál plnej moci s vlastnoručným podpisom konateľov žalobcu alebo aj úradne overená kópia, z ktorej by bola bez pochybností preukázaná vôľa žalobcu, aby bol v konaní zastúpený P. M., pretože ide o zamestnanca Profidebt Slovakia, s.r.o. Nestačí pritom len preukazovať kópiu udelenej plnej moci.

Keďže navyše žalobca nesplnil povinnosti podľa § 120 ods.4 O.s.p. a na ďalšie dôkazy už nemožno prihliadať ani v odvolacom konaní, Krajský súd v Košiciach potvrdil rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. a konštatuje, že doteraz dôkazy, ktoré by preukazovali nárok voči žalovanému, žalobcom neboli predložené.

Aj výrok o náhrade trov konania je zákonný a správny a aj tento je v súlade s ustanovením § 142 ods.1 O.s.p., pretože žalobca v konaní nebol úspešný.

Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p., lebo žalobca bol neúspešný a žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.